Напій тверезости такий терпкий!
Пізнання зір сльозі не засліпити,
Як нетривкого щастя черепки
Не позбирати і не позліпити.

Та і пощо? В калейдоскопі з'яв,
Речей істотність так і не пізнавши,
Змарнуєш дні, до категорії роззяв
Себе зачисливши напевне і назавше.

Бо ж поверховости буденний вир
Не поєднати з мудрістю спокою —
Від споконвіку так болотяний кушир
Не виріс піднебесно, як секвоя…

Чи я позбудуся приречення тавра,
У вдачу всмаленого владним роком?
Пора тверезости — терпка пора,
Пізнання око — всюдисуще око.